

Rhoon, 30 April 1909

3161 BC RHOON.

ORANJE NASSAULAAN 38

Lieve Ank
Beste Hans,

Vele gedachten wringen zich op nu ik over
dit witte vel papier pebopen zit. Het maakt
wel veel uit voor de tenenur van de brief met
welke ik de brief begin. Allereerst jullie
beiden nog eens op schrift pleghfuewenst met
de versierfelen: Ridder in de Orde van Neder-
landsche Leeuw. Hoe je het ook bekijkt, het
is toch dankzij het teamwork van man en
vrouw dat de onderscheiding op de mannelijke
borst werd geplakt. Het een bijzondere
avond was de feestmaaltijd 's avonds in
societeit. De Witte!! Jaed dat Ank mij nog
aanwijzing gaf waar het pebouwte vinden
was, anders had ik nog in Scheveningen lopen
zoeken; op dit moment. Trouwen ik vrede
me best vereerd dat je mij tussen dit
pezelochap erlij traef. „In de politiek maak
je geen vrienden“ (vraag ook maar eens aan
Jan Thelouw). Kijk, dit hele pezelochap had
toch een politiek getinte achtergrond - behalve
Ank die ook politiek pezienst hors de Concours
kan zat - met uitzondering van mij zelf.

Eigenlijk was je aan het werk en heb ik kunnen meemaken hoe je de journalistiek bespeelde en college afgevaardigde door persoonlijke notities en bleerijen aan de "homo politici" van Weetel bond

"When I carefully consider the curious habits of dogs, I am compelled to conclude that man is the superior animal. When I consider the curious habits of man, I confess, my friend, I am puzzled."

Deze helaas niet door mij recomponeerde gedachte komt uit het brein van Ezra Pound. Ik kan het niet helpen om te constateren dat van versel, onpast op een avond als deze, in zijn open - zeer subjectief - "homo politiek" niet recht door ze zijn benadrukte; dat het blaasroepen syndroom nog virulent aanwezig is. In dat ik penast van de toespreek van Mr René van der Linden. Ik dacht dat ik maar een episode van Dynasty kistende... "life is made up of sobs, sniffles and smiles with sniffles predominating" Tot dat je hebt je belofte ingelost. Mijn leven valt in tweeën uiteen. Mijn leven voor de ontmoeting met Rabani en mijn leven daarna

Deze heb ik niet door mij recomponeerde gedachte komt uit het brein van Ezra Pound. Ik kan het niet helpen om te constateren dat van versel, onpast op een avond als deze, in zijn open - zeer subjectief - "homo politiek" niet recht door ze zijn benadrukte; dat het blaasroepen syndroom nog virulent aanwezig is. In dat ik penast van de toespreek van Mr René van der Linden. Ik dacht dat ik maar een episode van Dynasty kistende... "life is made up of sobs, sniffles and smiles with sniffles predominating" Tot dat je hebt je belofte ingelost. Mijn leven valt in tweeën uiteen. Mijn leven voor de ontmoeting met Rabani en mijn leven daarna